

uit Bally, *Le langage et la vie* 219-220; maar het stuk, dat het taal-onderwijs der middelbare school anders wil regelen, spreekt wat sterk, ondanks het kalme besluit: „que rien ne doit être sacrifié pourvu que tout soit mise à sa place” (235). — Een indirect be-wijs is voor mij ook, dat taalleeraren van andere nationaliteit, aan onze scholen werkzaam, in geen jaren over hun verbazing heenkomen, dat in het Nederlandsch „alles kan” en „alles goed schijnt”; zij zijn blijkbaar aan meer grammaticale gebondenheid en aan strenger regel voor geschreven taal gewoon. — Over de „Schriftsprache” in Deutschland zie men boven blz. 30-31; en vooral Kluge, *Deutsche Sprachgesch.* (1920) 332-341.

198 Ik wijs geen plaatsen aan; men kon er een boek mee vullen. Ieder kan ze vinden, zelfs zonder te zoeken. Ook stipten de vorige aantekeningen reeds eenige voorbeelden aan. Zie o.a. aant. 140.

199 Wij zagen nog in den laatsten tijd opmerkelijke gevallen.

200 ... „het zou niet moeilijk vallen een vernietigende kritiek te geven, maar voor onze lezers is die vrijwel overbodig... wij ver-bazen ons toch, dat taalgeleerden onder dit wanprodukt hun naam wilden plaatsen. Dat het in onderwijskringen instemming zou vinden lijkt ons ondenkbaar”; De Vooys, *N. Taalg.* 28, 189. De onderwijzer, die het alles zoo wel gelooft, wat de leider zegt (zou het waar zijn?), heeft de eindbeslissing over de „producten” van andersdenkende geleerden.

201 Eén geval van twijfel kwam mij voor, enkele jaren geleden: de artikelen van Dr. M. de Jong in *Neerlandia* 1929; hij wilde de cardinale fout, begaan aan de geslachten (niet om de n, maar om den genitief *der*, en de pronominale aanduiding *zij-haar*), weg-nemen. Hij heeft weinig genoeg beleefd aan zijn vermetel pogen.

202 Zelfs Prof. Salverda de Grave spreekt, tot stijving van dien waan, in het „Woord vooraf” bij Elzinga en De Jong, *Woorden-boek volgens de spelling-Marchant* (1934) geheel in denzelfden geest van „grote voldoening van allen, die eenheid en eenvoud van spelling beschouwen als een noodzakelijke eis”. Men is zeer voldaan, of men is tegen eenheid en eenvoud. Anderen bestaan niet, of worden genegeerd.

203 De Vooys, *Een Staatskommissie voor de Spellingkwestie* (*De Beweging* 1908) blz. 8 van overdruk: „De School zal de doorslag moeten geven... De taktiek, die daarvan het gevolg was, is geen „krijgslist”. Spellinghervorming langs anderen weg is eenvoudig